

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

Dvbit. I. An, & qualiter clausura Monialium præcipiatur obseruari?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

dub. 11. num. 7. Azor. 2. p. lib. 9. cap. 2. quest. 7. Cenedus ad decret. collect. 76. num. 3. & collect. 102. num. 3. Redoanus q. 6. §. ult. num. 4. Zerola in praxi, verb. Alienatio, §. 3. concl. 10. Scortia theor. 115. Sopranus apud Filliucium tract. 44. cap. 4. quest. 1. & alij quos referebam cit. cap. precedenti, dub. 24. Quamvis contrarium sentiant Armilla verb. locatio, num. 5. Rodriguez 1. p. cap. 18. num. 5. Sà verb. Conductio, num. 13. Riccius decis. 114. num. 3. Boërius decis. 224. num. 2. Gutierrez lib. 1. canon. 99. cap. 88. num. 14. Gamma decis. 390. num. 6. & decis. 156. num. 2. Barbosa de potest. Episcop. part. 3. alleg. 95. num. 20. & Bonacina de contrahib. feudi, quest. 8. punct. 4. num. 32. sed quod dixi, est multo probabilius ob rationes in cit. dub. 24. adductas. Vide ibi.

Obiicies. In Extrauag. Ambitiosa, prohibentur ultra triennium locari, vel alienari omnia bona Ecclesiastica immobilia, & mobilia pretiosa, quæ seruando seruari possunt: ergo & prohibentur etiam fructus beneficiorum ad beneficiarios ipsos spectantes. Consequentia probatur, quia & tales fructus etiam bona Ecclesiastica dicuntur. Accedit, quod in dicta Extrauag. excipiuntur tantum fructus, & bona, quæ seruando seruari non possunt, sed tales non sunt fructus beneficiorum nondum collecti, cum hi dici non possint, quod seruari non possint: ergo non comprehenduntur sub exceptione facta.

Respondetur, distinguo antecedens: prohibentur ultra triennium locari, & alienari omnia bona Ecclesiastica immobilia, & mobilia, quæ seruando seruari possunt, si illa sint bona, & fructus, qui spectent ad Ecclesiam, concedo: si sint bona, & fructus, qui spectent ad beneficiatum, nego; quia citata Extrauag. Ambitiosa, loquitur solum de iis, quæ sunt generis prioris, non item de iis quæ sunt generis posterioris. Quod inde probatur, quia decisio omnis legis desumitur ex proœmio, cum generale sit legi ex rubrica, sub qua ponitur, interpretationem accipere. Gloss. in l. 1. verb. Prætoris, Cod. ne liceat tertio prouocare, & ibid. Bald. & alij communiter Doctores, & diffusius Alex. l. 1. ff. si certum petatur, num. 3. At in proœmio certum est, quod Extrauagans tantum de bonis, & fructibus Ecclesiæ loquatur, ibi: Immobilia, & mobilia pretiosa Deo dicata, ex quibus Ecclesia reguntur, & ministri alimoniam vendicant. Ergo, &c. Neque obstat, quod subdatur postea generalis prohibitio omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum, quia illa generalis prohibitio debet intelligi, sicuti dicebam, iuxta proœmium Constitutionis, quæ est solum de rebus Deo dicatis, præterquam quod solum bona & fructus Ecclesiæ antonomastice res, & bona Ecclesiastica dicuntur.

Obiicies secundò, si beneficiarius posset fructus beneficij ad seipsum pertinentes ad longum tempus, pecunia anticipata, locare, & alienare, fieri posset, quod successu temporis debitis alimentis careret, & ob id Ecclesiam debito seruitio priuaret: ergo ne tale inconueniens sequatur, dicendum est, quod non possit illos ad longum tempus locare, & alienare, præsertim quia dicti fructus destinati sunt ad sustentationem beneficiati, cap. de prabendis.

Respondetur, congruentiam istam sufficientem esse, ut statuatur lex prohibens alienationem fructuum beneficiorum ad longum tempus, pecunia anticipata fieri. At dum talis lex condita, & promulgata non fuerit, poterit beneficiarius ad libitum, durante vita locare, & alienare.

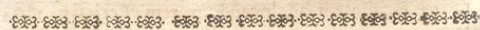
Vnde sequitur, discrimen esse inter fructus ad Ecclesiam pertinentes, quorum beneficiarius solum administrationem habet, & inter fructus ad beneficiarium spectantes, quorum beneficiarius dominium obinet; quia illi non possunt ultra triennium, hi verò

possunt ad longum tempus, quin vita durante locari. Item secundò, quod si illi per triennium locentur, firma remanet locatio, tametsi locans moriatur, vel beneficium relinquat, quia illam locationem fecit nomine Ecclesiæ, quæ non cessat: at locatio istorum cessat cessante beneficiario locante, quia nomine proprio, & de iure proprio fecit; quod nomen, & ius cessat beneficiario cessante: cum non potuerit in conductorem ius aliud transferre, quam quod ipse habebat. Item tertio, quod successor beneficiarius stare debet locationi priorum ad prædecessore factæ, si facta fuerit per tempus à lege permillum: at stare non debet locationi posteriorum factæ, nisi fundi sint sati, & fructus pendentes, ac de proximo colligendi. Vide Couar. 2. var. cap. 15. num. 6. Molin. cit. disp. 466. alterum Mol. de primogen. lib. 1. cap. 21. num. 27. Bonac. de contrah. locat. & conduct. q. 7. punct. ult. & Barbosa in remiss. Concilij, sess. 25. cap. 11. de reformat. Vide etiam quæ dicebantur cap. precedenti, dub. 24.

CAPVT XIX.

De clausura Monialium, & prohibito ingressu intra Clausura Monasteriorum, tam mulierum, quam virorum.

DVBITATIO I.

An, & qualiter clausura Monialium præcipiatur obseruari?

S V M M A R I V M.

1. Clausura Monialium stricte obseruatur, neque earum quolibet extra clausura Monasterij cessante legitima causa, & licentia Ordinarij ad breue tempus egredi potest.
2. Constitutio Ecclesiastica introducens clausuram Monialium, in aliquibus locis recepta non fuit, qua de causa stricte obseruari præcipitur.

RESPONDETUR, clausuram Monialium quæ Religionem quancunque professa sunt, stricte obseruari (ita ut nulla earum extra clausura Monasterij sui egrediatur, quocumque prætextu, etiam ad breue tempus, nisi ob legitimam causam ab Ordinario licentia obtenta fuerit) præcipitur à Bonifacio VIII. cap. periculoso, de statu Regul. in 6. Item quia Constitutio hæc in aliquibus locis recepta non fuerat, & in alijs in desertudinem abierat, rigore obseruari præcipitur à Tridentino Concilio sess. 25. de Regular. cap. 5. & 22. non obstantibus quibuscunque statutis, & priuilegijs quacumque firmitate munitis, & quibuscunque præscriptionibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus. Item à Pio V. in motu proprio, qui incipit: Decoris, & honestati, & altero qui incipit: Circa Pastoralis officij, ubi innouatur, & districte obseruari præcipitur prædicta Bonifacij VIII. Constitutio, ac decretum Tridentini. Item tandem à Gregorio XIII. in Motu proprio, cuius initium: Deo sacris Virginitatibus.

DVBITA